

Vonnisnummer / Griffienummer <i>2024 / 3607</i>
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 26 november 2024
Naam van de beklaagde(n)
Systeemnummer parket 18CO18608 Rolnummer Notitienummer parket GE66.97.1436/2018

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie

en de EISER TOT HERSTEL :

GEMEENTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN
met kantoor te

eiser tot herstel, die niet verschijnt.
(vertegenwoordigd door de GSI)

tegen de BEKLAAGDE(N) :

1.

met maatschappelijke zetel gevestigd te
KBO

eerste beklaagde, vertegenwoordigd door meester , advocaat te

2.

, RRN
geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

tweede beklaagde, bijgestaan door meester , advocaat te

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van de voornoemde Codex, in stand gehouden, **namelijk**

op het perceel gelegen te

(openbaar domein)

1 een bijkomend ponton van ca 25m² te hebben aangelegd langsheen ter hoogte
van de verlaagde kaai

te 9000 Gent in de periode van 6 januari 2016 tot en met 31 maart 2017 (St. 5 en st. 36)
door

2 tegen de kaaimuur langsheen een metalen kabelgoot van ongeveer 50m lengte
te hebben bevestigd

te in de periode van 6 januari 2016 tot en met 31 maart 2017 (St. 5 en st. 36)
door

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex
Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de
omgevingsvergunning)

PROCEDURE

De dagvaarding werd op 25 maart 2024 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te
Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is
van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de
wetgeving inzake hypotheken.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting van 22
oktober 2024.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige
partijen.

Het openbaar ministerie heeft haar vordering geformuleerd ter zitting.

De rechtbank stelt vast dat de naam van de beklaagde intussen werd gewijzigd naar '
' en vult de dagvaarding in die zin aan zoals in het beschikkend gedeelte vermeld.

De rechtbank verbetert de incriminatieperiode onder de tenlastelegging A.2 van "*in de periode
van 6 januari 2016 tot en met 31 maart 2017*" naar "*in een niet bepaalde periode voorafgaand
aan 14 januari 2013*".

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Overzicht van de feiten

1. Op 25 mei 2018 stelde de stedenbouwkundig controleur van vast dat er werken werden uitgevoerd in opdracht van de , met zaakvoerder , zonder vergunning op het perceel in eigendom van . Tegen de kaaimuur langsheen werd een metalen kabelgoot van ca. 50 m lengte bevestigd. Er werd ook een bijkomend ponton van ca. 25 m² aangelegd ter hoogte van de verlaagde kaai. Deze werken kaderden in de uitbatinginfrastructuur voor bootverhuur. Bij een eerdere controle van het vergunde tickethuisje op 7 december 2015 was het nieuwe ponton nog niet aanwezig.

verklaarde dat de werken twee jaar geleden werden uitgevoerd en hij dacht dat dit vergund werd.

Bij navraag bleek dat via een mail de uitbreiding had aangevraagd, maar nooit een officiële vergunningsaanvraag had gedaan.

Zaakvoerder werd verhoord op 13 september 2018. Hij verklaarde dat bij de overname de kabelgoot reeds aanwezig was. Het drijvend ponton hadden ze vervangen door een vaste steiger.

De vergunning die de zaakvoerder voorlegde betrof enkel een vergunning van . Er werd nooit een vergunning bekomen op stedenbouwkundig vlak. Ondertussen was de vergunning van vervallen.

Zaakvoerder werd uitgenodigd voor verhoor om zijn intenties voor vrijwillig herstel na te gaan. Tweede beklaagde stelde hier geen tijd voor te hebben en reeds een regularisatiedossier te hebben ingediend.

Op 20 februari 2019 werd een regularisatiedossier ingediend. Op 16 mei 2019 werd er voorwaardelijk vergund. In september 2019 werd vastgesteld dat er nog niet conform de vergunning werd uitgevoerd.

Uit de verschillende brieven van aan het parket bleek dat het bouw misdrijf lange tijd niet werd geregulariseerd, maar er wel gesprekken waren met de verschillende diensten om tot een oplossing te komen.

2. Op 25 november 2022 werd een herstelmaatregel goedgekeurd door de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur. Deze vordering beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, namelijk het verwijderen van kabelgoot en ponton. Uit de motivatie blijkt dat door het verankeren van de kabelgoot en het ponton in de kaaimuur deze dermate ontsierd wordt dat de erfgoedwaarde wordt aangetast.

Na de dagvaarding van beklaagden, werd de rechtbank in kennis gesteld van een vergunning van 20 juli 2023 voor het aanpassen van infrastructuur aan de aanlegsteiger bij plezierhaven

mits een aantal voorwaarden. Na de uitvoering zouden de inbreuken hersteld zijn. Zo zouden de kabelgoten van de historische kademuren worden weggehaald. Er mocht niets van infrastructuur bevestigd worden aan de kademuur.

Via mail van 15 oktober 2024 werd de rechtbank er door de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur van op de hoogte gebracht dat de herstellvordering integraal werd uitgevoerd en zonder voorwerp was.

2. Bespreking van de schuldvraag

1. Beklaagden moeten zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het aanleggen van een ponton en metalen kabelgoot aan _____ zonder vergunning in de periode van 6 januari 2017 tot en met 31 maart 2017.

Beklaagden verzochten om wat de tenlastelegging A.2 betreft de verjaring vast te stellen. De tenlastelegging A.1 werd niet betwist.

2. Beklaagde toont met foto's aan dat de kabelgoot aan de kaaimuur reeds aanwezig was voor de overname van de locatie door _____ en dit minstens reeds op 14 januari 2013. _____ had dit ook reeds zo verklaard in zijn eerste verhoor en in het strafdossier zitten geen elementen die bewijzen dat _____ de kabelgoten heeft aangebracht. Op het moment van de eerste vaststelling op 25 mei 2018 waren de feiten reeds verjaard.

Wat de feiten van de tenlastelegging A.1 betreft, blijkt dat beklagden een bijkomend ponton aanlegden zonder stedenbouwkundige vergunning in de periode tussen 6 januari 2016 en 31 maart 2017. Zowel de zaakvoerder als de rechtspersoon zijn hiervoor strafrechtelijk aansprakelijk. De zaakvoerder nam de beslissing binnen de rechtspersoon en de aanleg van het ponton heeft een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel van de vennootschap. Uit de feiten blijkt dat er binnen de rechtspersoon onvoldoende aandacht was voor de stedenbouwkundige verplichtingen en de erfgoedwaarden van de site. In die omstandigheden is de tenlastelegging A.1 in hoofde van beide beklagden bewezen.

3. Straftoemeting

1. Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en het strafverleden van beklagden.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklagden ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen en meer aandacht te besteden aan stedenbouwkundige verplichtingen.

2. Beklaagden stoorden zich niet aan de vergunningsplicht en legden een bijkomend ponton aan die de exploitatie van de plezierhaven ten goede kwam. Ze dachten hierbij enkel aan hun eigen belangen en ontsierden de kaaimuur door het ponton erin te verankeren. Hierdoor werd de erfgoedwaarde aangetast.

3. Eerste beklaagde werd opgericht op 15 december 2005 en heeft nog een blanco strafregister.

Tweede beklaagde is jaar oud en heeft nog een blanco strafregister.

De rechtbank houdt rekening met de vaststelling dat het voor beklaagden inderdaad niet evident was om hun weg te vinden binnen de ingewikkelde regelgeving die eigen is aan de site en het feit dat er thans een herstel is dat reeds de nodige kosten met zich heeft meegebracht. De rechtbank verleent in die omstandigheden de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor beide beklaagden. Zij komen hier gelet op hun blanco strafverleden nog voor in aanmerking. Het openbaar ministerie verleende bovendien een positief advies. De rechtbank bepaalt de proeftermijn op drie jaar. Beklaagden moeten beseffen dat de opschorting kan worden herroepen indien zij binnen deze periode nieuwe misdrijven zouden plegen.

4. Beklaagden moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 24 euro.

Beklaagden moeten ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 58,90 euro.

HERSTEL

De rechtbank stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is nu de gemeentelijk stedenbouwkundige inspecteur de uitvoering van de vergunning van 20 juli 2023 heeft vastgesteld.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat het door beklaagde gepleegde misdrijf mogelijk schade heeft veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 66, 100 Strafwetboek;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
art. 1 (§1, 1° en §2), 3, 5, 6, 13, 18bis van de Wet van 29 juni 1964;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van

Vooraf

Verbeterd en vult de dagvaarding aan als volgt:

"1.)
met maatschappelijke zetel gevestigd te
KBO

(...)

A optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning
(...)

2 tegen de kaaimuur langsheen de een metalen kabelgoot van ongeveer 50m lengte
te hebben bevestigd

te *in een niet bepaalde periode voorafgaand aan 14 januari 2013* (St. 5 en st. 36)
door)

(...)"

Op strafgebied

Ten aanzien van), eerste beklaagde

Stelt het **verval van de strafvordering** vast door verjaring wat betreft de feiten van de tenlastelegging A.2 (zoals verbeterd).

Verklaart de tenlastelegging A.1 lastens) bewezen.

Gelast ten voordele van _____) de gewone **opschorting** van de uitspraak van de veroordeling met een proeftijd van **3 jaar**.

Veroordeelt _____) tot betaling van:

- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- hoofdelijk met medeveroordeelde _____ tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 383,46 EUR, ondeelbaar veroorzaakt door het bewezen verklaarde misdrijf.

Ten aanzien van _____ , tweede beklaagde

Stelt het **verval van de strafvordering** vast door verjaring wat betreft de feiten van de tenlastelegging A.2 (zoals verbeterd).

Verklaart de tenlastelegging A.1 lastens _____ bewezen.

Gelast ten voordele van _____ de gewone **opschorting** van de uitspraak van de veroordeling met een proeftijd van **3 jaar**.

Veroordeelt _____ tot betaling van:

- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- hoofdelijk met medeveroordeelde _____) tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 383,46 EUR, ondeelbaar veroorzaakt door het bewezen verklaarde misdrijf.

Herstel

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is.

Op burgerlijk gebied

Houdt de beslissing over de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 26 november 2024 door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

- , rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,

met bijstand van griffier